

Énekeljétek minden népek

Isten a pogányoknak is Ura

Béza T., 1519–1605

96. zsoltár, Genf, 1562

1. É - nekelje - tek minden népek Új é - neket az Úr Istennek!

E föl - dön ő - né - ki min - den Dí - csé - re - tet é - ne - kel - jen,

Jó - vol - tát hir - des - se min - den - nek.

2. A pogányok közt dicsőségét, Hirdessétek jótéteményét! Mert nagy és erős az Isten, Hát inkább tisztelje minden, Hogynem mint egyéb isteneket!

3. A pogányoknak sok istenük; Mind merő bálvány, ha megnézzük. De Isten mennyet teremte, Nagy hatalom jár előtte, Minden dolgai felségesek.

4. Nagy dicsőségét látja minden Ő tiszteletes szent helyében. Jertek tehát minden népek, Adjunk hálát az Istennek, Mert nagy az ő dicsőségében!

5. Az Úrnak dicsőség adassék, És az ő neve dicsértessék! Adjunk önéki hálákat, Minden kedves ajándékot Tornácaiban szent helyének!

6. Jer, menjünk az Úr eleiben És imádjuk szentséges díszben! Templomában szentségének Tőle mindenek féljenek Ez egész föld kerektségében.

7. Ne rejtsetek a pogányoktól, Hogy e nagy Úr Isten országol! E földet megerősíti, Megrendülni nem engedi, Népét ítéli igazságból.

8. Örvendjen az ég hangossággal, A föld örüljön vígassággal, A tenger zúgjon, a mező Zengedezzen és az erdő Az Úr előtt nagy hál'adással!

9. Eljő az Isten törvényt tenni, És mind e földet megítélni! És igazsággal e földet, Tisztasággal a népeket Ítéli: a jókat megmenti.